

פרק כל המנהות

מתרניתין:

כל המנהות הטענות קמיצה, כגון מנהת מרוחשת, **שנקמצו שלא לשמן,** שחשב הכהן בשעת קמיצה המרוחשת לשם מנהת מהבת, הרי הן **כשרות,** ומקטירין את הקומץ, והשירים נאכלין לכהנים, **אלא שלא עלו לבעליהם** לשם חובה, וצרייכים הבאים להביא מנהה אחרת לשם, כדי לצאת ידי חובת הנדר.⁽¹⁾

חוין ממנהת חוטא, כגון הנשבע לשקר [והיה אותו החוטא דל ביותר, שאין ידו משגת להביא אפילו תורים או בני יונה לחטאתו, ואז דיןו להביא מנהת חטאת], ומנהת **קנאות** שambiliah הסוטה, ונאמר בה "עוון". ובמנחות אלו אם חשב בהן הכהן שלא לשמן, הרי הן פסולות, כמו המחשב בזבח חטא של לא לשם, שנפסל הזבת.

ומבארת המשנה את עבודות המנהה, שאם חשב בהן מחשבה שלא לשם פסלן, ואربعת עבודות הללו הם כנגד ארבעת עבודות הדם שבזכות.

א. מנהת חוטא ומנהת קנאות שקמצן הכהן

מכיוון שהוא פסול מועט, אין פסול לחלוtin את הקרבן אלא רק שאינו מרצה.

והගרי"ם פינשטיין צ"ל הוכיח כי זה שלא עלה לבעלים לשם חובה, וזה פסול בקרבן.

הקדמה למשנה הראשונה

שנינו בראש מסכת זבחים שהחושב מחשבה שאינה ראוייה בשעת עבודה הקרבן, כגון "שינוי קודש", שחישב בעבודתו לשם קרבן אחר, או "שינוי בעליים", שחישב שיתכפר בקרבן זהה מי שאינו בעליו של הקרבן, אין מחשבה שכזוrat פסולת בקרבן עולה או שלמים, אלא בקרבן חטאota בלבד.

אך גם אם המחשבה הזאת אינה פסולת בעולה או בשלמים, אין הבעלים יוצאים ידי חובתם בקרבן שכזה, אלא הם צרייכים להביא קרבן אחר, שייקרב לשם ולשם בעליו ברاءו.

גם באربעת עבודות המנהה הדומות לאربعת עבודות הדם [קמיצה = שחיטה. נתינת הקומץ בכל שרת = קבלה. הולכה = הולכה. הקטרת הקומץ = זריקת הדם]. נאמרה אותה הלכה שמחשבת שינוי אינה פסולת, אך הבעלים לא יצאו ידי חובה, וחוץ ממחשבת שינוי מנהת חוטא [מנהת קנאות של סוטה, שדין גם היא כמנהת חטא] שמחשבת השינוי פסולת בהן כמו שפוסלת בקרבן זבח החטאota!

1. בחושב מחשבה שלא לשם יש לחקור, האם זה דין שאין קרבן זה עולה לבעלים לחובה, אף על פי שהקרבן עצמו הוא כשר, או שמחשבת שלא לשם גורמת פסול בעצם הקרבן, אלא